

ივერია

თვე	მან.	კ.	თვე	მან.	კ.
12	10	6	6	—	—
11	9	50	5	5	50
0	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ტელეგრაფი — ტელეგრაფი

„ივერია“

გამოდის 1894 წელს იმავე პროგრამით, როგორც წინადა.

გაზეთის დაბარება შეიძლება შემდეგის ადრესით:

ტფილისი, იმერიის რედაქცია

ნიკოლოზის ქუჩა, 21. აქსტუელის შირის წინა-კაბადოვის განყოფილება, სახალისო ქუჩა, ბანის ქარხანა.

საფოსტო ადრესი:

ТИФЛИСЪ. Редакция „ИВЕРІА“.

დეგუმა

3 ივლისი

პატივსაცემი. სახელმწიფო ბანკი ამა პირველ ივლისიდან 1895 წლის პირველ იანვრამდე გირაოდ აღიღებს, უწინდელზე, სათავად აზნაურო ბანკის გირანობის მომგებიან ბილეთებს წლიურად 11/2% დე კოველ 100 მანეთად ფას-დარტყვულ ბილეთს მიიღებს 160 მანეთად.

იმის გამო, რომ ხოლერის გავრცელების ძალიან უწყობს ხელს კვირ-უქმობით ქვეყნად გადაქარბებით ხმაურმა მთავარის სასმელებისა, პეტერბურგის გენერალ-გუბერნატორმა განკარგულება გასცა, რომ კვირა-უქმე დღეობით სრულიად დაიკეტოს სასმელების დუქნები.

ლორდონი. ჩინეთის მთავრობა დათანხმდა, რომ ინგლისი იყოს შუამავალი კორეის გამო ჩინეთსა და იაპონიას შორის ატეხილს უთანხმოებაში.

ფელატონი

ბევრჯერ მინისაგან შეკა დღე და ბევრი ცრემლიდ მდებარე, ბევრჯერ მხნელ გამოამიღინა ვოჯოხეთურა გეზია.

მტრისგან წამებულს, მირაჯეურ სავაჯად დამიკეცესა, ბევრჯერ ტანჯულ გულის სიდარცხლის ტალ-გესით დაჟეჟისა...

წარსული ტანჯვა, გეზა ერთს წამში დამიკეცესა, და მომავლის იმედი სიდარცხლ ისეჟ მიჰყვას.

გამცოცხლებია სელ-ახლად ძალ-ღონე მამკვლარებელი, გერ შეუქმნა მტრის წაყვას გულს მსხე, გავრამდებელი.

მეგრამ, დღეს, ძმობა იფლადობს შსამ გესლად გარამქვეყნა, გულ-ღვრადი გეგმინარე,

პარიში. საერო დღესასწაულში პარიშიში შეიძლება ჩაიაროს; ქალაქ ჩვეულებრივი კვირა-დღის სხე ჰქონდა. ელზას ლოკარინგის საზოგადოებათ სტრასბურგისა და ქანა დარკის ძველების წინ სრულიად შევიდომაინად ჩაიარეს.

ამიერ-კავკასიის რაინის ზვის უზრუნველ თანამშრომელი. 3. 3. კორუსი მოკავლის ახაბი.

გუმინ, რომაზისა, ნაშუადღევის ორს სათხედ, ერთი შემადარწუნებელი ამბავი მოხდა ამიერ-კავკასიის რაინის ზვის სამმართველოში, რომელიც იმყოფება მთელი ქუჩა-ზუღა, ადულოვის სახლებში. შესრულდა თუ არა ორი საათი და მოსამხატვრებმა დაიწყეს სახლისკენ წასვლა, გამოვიდა თავისი ოთხიდან რკინის გზის უფროსის ამხანაგი პეტრე ვსევოლოდის ძე კორუსი. ამ დროს უკან დიდებდა სამსახურად დანახოვნილი ობერ-კონდუქტორი საქონლის მატარებლების იაკობ გარშენი, წამოეწია სამმართველში.

გით შუბ-ხარკავა დეკია.

ვის-და ვერწმუნა, ბედგულმა, ვინდ გამიწეეს ძიბასას, ვისგან გელოდად საიასე და გულწრფელს თანაგრძნობასას?..

გულს ვინ დამიტკობს წამებულს, ვინ განმეჭრებს ნაღველს, ვინ ცრემლს ვინ შემაშობს, ვინ ძალსკენ უშობდ გაკრძალს და ხელსა?!

გონი არადილი იმრ

(ლეკი პროზა)

ჰო, იმის გეტუნებოდი, ჩემო კარგო! ის ეს მთა მამინილ ასე დაბრუნებული, დაღვინილი იყო. ნელი ნიავი აბუჩად იღებდა მის ხრიკს, ოღონდ ამწეხლებს წვერს, არც-კი ეტუებოდა ამის ზურგ-აწეხლებს ქელს, ისე თამამად, დაუფრთხილად გადამტარებდა. მხოლოდ იმის ღრმა ვიწრო დღვინი მუტუტ-დუღუნებდა; ვერფარად მოსწონდათ მისი ლალი, შეუბოვარი ნავარობა. მე-კი კაყუფილი ვარ იმ ნელის ნიავისა.

ველოს წინ ქუჩაზედ, სწვდა, წაბქია, იძრო ხანჯალი და დაუწყო ჩეხვა. სამხალე მსხვერპლმა გაფრთხილების ეკისმ დაიწყო ყვირილი, მაგრამ მშველელი არავინ იყო. შედეგ თავი დაანება გარშენი თავის მსხვერპლს, წამოდა, მშვიდად შევიდა მატარებლების მისვლა-მოსვლის უფროსთან ე. დ. ზოტინკისთან, იმასც მოუქნა ხანჯალი, მაგრამ იმან მარჯვენა ხელი მიაშველა, რომელიც საქმიან აქვს გუბრული. გარშენი იქიდანაც გამოვიდა, ახრინად ჩავიდა ეზოში, გავიდა რივის ქუჩაზედ და ვაუდა ვაზს. აქ ყვირილი გამოვიდნენ ტელეგრაფის მოხელენი, შეიტყეს რაც ამბავი მომდარეოდა და გამოვიდნენ გარშენის, მისკიდნენ და დაიკვირნენ. მის წინააღმდეგობა არა გამოუცხადებია, მხოლოდ ამხობდა, მაგრამ რას ბრევიტობა, მე ვაქტივს სულაც არ ვაზარობო. ამხანავე პოლიციის განყოფილებაში წაიყვანეს რაინის ზვის მოხელეებმა, პოლიციელებისა-კი ქაქანებაც არ იყო.

ამასობაში დაქრილმა კორუსმა წამოიწია, კედელს მიეყვანა და დაიწყო სასოფარკვეთილებით ძახლი: „Помогите! Дайте воды!“ შუბად მარცხენა გვერდიდან მსხვილ ნადალად გამოსკდა სისხლი და უგონოდ დეცა. წამოაყენეს, ჩასვეს როგორც იყო ეტლში და წაიყვანეს მისილის საქალაქო საავადმყოფოში. ავადმყოფს თან გაეყვანა ექვინი ავთან-ილიყო, რომელიც ტელეფონი იქმნა დაბარებული. აშკარაა, რომ გარშენის ხანჯალი ძეგლი უნდა ყოფილიყო, რადგან იმდენჯერ დატყავა რომ, ბასი რომ ყოფილიყო, ნაქუფ-ნაქუფად აქტივდა.

ერთად-ერთი ის აცოცხლებდა ჩემს მიერტებულს ვარემოს, ამხვევდა იმის შუბ-ხნელს გულ-ხაზობრბას ჩემს ფრკს, სვედი დაფერადებულს, იგი უსტუტებდა ფრთის შემოქმედებს, მიუძღოდა წინ მის ღრმს, გატაცებულს სბროლას. ცელიქი ხანდახან ცელქურად დამტროლავდა, გამიგონებდა შუბლს და კვლავ უდარდელი ვანა-გრძობდა თავის მუუყენებულს ნავარობას!

აი, სწორედ ამ ადგილას ვიყავი წამოშობილი. ერთთავად ცას მიჭერებოდა, კი არ ვიცოდი რისთვის. რაც ხანი გადიოდა, მისი გუმბათი უფრო შორს, უფრო ზეითი იწეოდა; თან მის ლურჯ ზურგს მოვარის შუქი ვარაკით მკრთალად აფერადებდა. ამის მეტეს ვერას ვხევიდი, მინც თვალს არ ვაშორებდი ცის გუმბათს, თითო-ი იმედი მქონდა იქ გამცოცხლებელსა დასუფრული.

მეც იცის, კიდევ რამდენ რას წარმოვიდგენდი, ის რომ არ გამომხატურებოდა. გიშერ თმა-შლილი ნელის ნიავით მოსულიყო, თვის დამღვროდა, ეტრინა კიდევ, როგორც შემიდგე შევატყე თვალმზებელ. უნდა გე

ქრილობა კორუსისა დიდად მიმივა, როგორც ექიმმა სთქვა, ხანჯალი რამდენჯერმე დარტყმული აქვს მარცხენა გვერდში ერთსა და იმავე ალაგას და ნაწლავები სრულიად დაქრილი აქვს. სამხალე გუმინე. ნაშუადღევის სამს სახე ზედ, გარდაიცვალა. მანი ზოტინკი, როგორც ეტლში, სუბუქად უნდა იყოს და დაქრილი, რადგან დაქრის შემდეგ ხელსა-ხოცი შემოხვია ხელზედ, თითონვე გამოვიდა, ჩაჯდა ეტლში და საავადმყოფოში გაექანა.

მკვლელი ობერ-კონდუქტორი იაკობ გარშენის ხელით იყავა, რაც დახოვნილია სამსახურიდან. იგი დაითხოვეს იმის გამო, რომ საქონლის მატარებელზედ მგზავნი მოჰყავდა რაინის გზის ჩუმად, მოპარებით. მას შემდეგ ყოველ დღე დადიოდა რაინის გზის სამმართველოში და ეხვეწებოდა, მივიღეთ ისევე, მე არაფერში არა ვარ დამნაშავეო. ხშირად მოელმ დილაობით კარგ-მზელიდა ხოლმე და ამოღებულდა მატარებლების მისვლა-მოსვლის უფროსის ხილვას. გარშენის ტომის რუსის, ყმაწვილი კაცი, 26—27 წლისა, მოსულის ტანისაა. ამ დღეს ქართული ტანისაოსი ეცვა, ერთი წელიწადია, რაც ცოლი შეირთო და ქონებრივად დიდს გავარცხნა იყო. მკვლელმა პოლიციაში განაცხადა, რომ არა ფეარავ, მე მოვკალი კორუსო.

ბან კორუსი დაქრის ამბავი გაისმო თუ არა ქალაქში, საავადმყოფოში მივიდნენ გუბერნატორი, პოლიციე-სტერი და სხვანი წარჩინებულნი მოხელენი.

ნახა, ჩემო კარგო, რასა ჰევადა მამინი! რადაცა ფართო, თავისუფალი მისი სამოსი მთავარის მკრთალს შუქ ზედ სულ მხავგავრად მელდვარებდა, თათა მოხდენილად ჰქონდა ყველს შემოხვეული; იმის ფოჩანს ტოტებს, გულ-მკერდზედ დაფინილს, ცელქი ნიავი ხანდახან მიავრიალებდა, თან აღერსით ეხეოდა იმის ჩამოსხმე ის, მოხდენილს ტანს. ჩინებულად იყო ჩაცმული, ჩინებულად! მხოლოდ შემხანებდა აკლდა იმ საცემლს და იმს პარკონის სახის გამომტყველებას. ვანა მოსლოდნელი იყო, რომ ის ნახო, ტურფად გაბადრული სახე და-ხოხვების შემდეგ ისე ჩაწყვიტულდა; იმის ჩაჭკებოდა! წინად მიუყუყუნე მისი თვლები მამინ სულ მთლად მორდევულად, უფრო დიდონად გამოიყურებოდა. სახე და-შლაროდა, შუბლი დანაოქებოდა, წარბი ერთ წამსაც არ გაუხსნია. შევეითებ დამდენჯერმე, პასუხი არ მომცა. თავისთვის რაღაც ამხობდა, ტურქებს ნაღვლიანად აცხადებდა, ბოლოს-კი მიითრა: „ისინათა გამოთხოვეთ, ტყუილად გგონიათ, იქ ბედნიერი ვიყო, მე თქვენს

ახალი ამბავი

* * * ამ ემად, ტვლისის ქარხნე-ბში მომუშავე ხალხისგან სჩვიარი იმისი, რომ სულ უბრალო მიხეზის გამო მეჭარხნეები იხოვეთ თავის მამულ-მეგობრს, რის გამოც ამ ხანად მრავალი სჩვიარი შეტანილი აქაურ მომრიგებელ მოსამართლებთან. ამასთან სათქმელი ისიც, რომ კვირა-უქმე ღღეებს ამუშავენ (მხოლოდ კვირას 12 საათის შემდეგ ისვენებენ), რაც ქარხნების პატრონებს დიდს ზარალს აძლევს. რასაკვირველია, მძლუნდ დალალოლი აღამიანი ქურქულსაც ამტკიცებს, საქორა მასალასაც აფუჭებს და გერც ისეთის გულ-მოღვინებით ჰმუშობს. ამისათვის საჭიროა ყურადღება მიაქციონ ამ გარემობას და ასე უღვივად აღარ ეკავდნენ. ამისთან, გვონებ, სამართლიანი იყოს, იმითვისაც რომ მიეცათ დასვენების ნება კვირა უქმე ღღე.

* * * ტვლისის კერძო საქალეგო გინზისის უფროსი მ. ა. სერანენარის ტვლისა 25 ივნისს გარდაიცვალა მოკვამში და ზემონსწერილი სასწავლებელი ქან სტრუტეს ხელში გადადის.

* * * ამ დღეებში ტვლისში მოყვანილი პარივის გამოჩენილი თვლის ექიმს კ. გალენზოსკის, რომელიც ამ ემად სპარსეთშია და სწამლობს სპარსეთის ტახტის მემკვიდრე პრინცს.

* * * კისლოვადკიდგან იწყებთან, რომ იქ ამ დღეებში ჩამოვიდა ბუხარას გემირი თავისი ორის მინისტრითაო.

ქება-ღღეებს შევადგენდი... თქვენს სიძესთან ყოფნას-კი ხსობა სჯობია! ამის ჩვენის ქება-ღღეების აჩრდილი დიდის წყნით, თან დიდის საყვედური ამ მუხებგებოდა.

ერთხელ კიდევ გადახედა ამ მითი-დან ავგრ იმ ჩივარდინის ქვეყანას მარჯვენა ხელის უნდევლი ჩაჩქენი ვასწია ისე ჩქითით, თან წიადღეთ-ნა: ჩვენებს დავაწყობივარ კიდევ... მწლოდ თუ-ღა ივიქრონ ჩემი და პარტუნა? ბევრს მივხაზი, ბევრს, მაგრამ ხმა არბით მომცა. სამარად გადიქვა ჩემი გარემო. ეს მთა-ღღეენი აი ეს დანიბრა. ნელი ნიავიც გმიდაც, აღარც ის მიაღვრებოდა; უფრო ძლიერად, გრავლად დაბჭვად და დასწუწუნა. ამპარტყანამ მთავარად და მის მანანალა თანამავალმაც შესწყვეტა თვისი მსვლელობა; ის ნიც შუბ-ხნელ ღრუბლებში დაჭვარა. ცა მოიქუშა, ცამ დივარიალი და იმის ელვის შუქზედ კარგად გავარჩიე ის თმა-შლილი აჩრდილი თავთის ფრიალთ კაცკასის ვადღამ მიჭკრდა.

გავლა

ოდენიღან რეჟიმებან, რომ იტალიის ხომალდის „კოლუმბის“ კაპიტანი, სსსმართლოს გამოძიებულმა სასაბჭოროდგან დროებით განათავისუფლა. „კოლუმბის“ კაპიტანის რუსეთის ზღვების სამსახურშია მიტყუებული. ოდესში ამბობენ, რომ ხომალდ „გრაფინიერ“ 142 მგზავრი იყო მართლ 1, 2 და 3 ხომალდშია და ორი იმდენად კიდევ ხომალდის ერთზე იყვნენ. თუ რომ ეს მართალია, მაშინ დაღუპულა შვედ ზღვაში არა 55 კაცი, არამედ ამ რიცხვზედ ბევრად მეტი. ყირიზის გაზეთები სწერენ, რომ სამასამდე კაცი დაიარა ვლადიმირი-ის დაღუპვის დროსაო.

28 თბათეს ს. საგარეოში წარმოადგინა იყო გამართული ნ. ბილინიშვილის სასარგებლოდ. წარმოადგინეს გ. გენის ღრამა „დაბა“ საზოგადოება ბლომად დაეწერა და ძირეულ ნასიმამდებელიც დაჩა. მეტად რე კარგები იყვნენ ქენი ნ. ბილინიშვილის მარინეს როლონი, ნილიანიშვილისა—გადის როლონი, მ. მურვანიშვილი, აგრეთვე არა უტირადარი ს. მებელიშვილი და ა. გულისაშვილი. წინდა შემოსავალი 53 მ. 29 კ. იყო, რომელიც გარდაცემი დაწინაშეულებსამებრ.

გორი: გორში და მის ახლო მდებარე სოფლებში ძალიან გაზზირდა საქონლის სენი, თურქული და ღიღის ზარასაც აძლევს ხალხს. ძლიერ ტულ დროს განდა ეს სენი, ესე გარეკაცი ძეშობას, გუთანი და კლო აუკ, ძეშობა სნეულის საქონლის უფლებში შებმა და მთელი დღე სიტყვი კლოს გარკვეულ სიახული.

ს. ვანათი (გორის მახრა): ვანათის მცხოვრებელნი ამ ენად ერის საწუხარა გარემოებას ღიღის და რა ვაში ჩაუყარა: დარწმუნებით ამბობენ, რომ ვითომც პატივცემულ არხიმანდრიტს ლეონიდს განზახავა ჰქონდეს ს. ვანათში, სადაც სულ ქართველები სცხოვრებენ, სახალხო სკოლა გააუქმოს და მის მაგიერად ჰსურდეს სკოლის დარსება სადმე შუაგულს ოსეთში. თუ ეს სამშუბარო ხმა მართალი გამოდგა,

სწორედ დიდი უმედურება დაატყუდებთ უიშისოდ ბევრ გვარად შეწყუბულ - შევიწროებულ ვანათის საბარალო მცხოვრებელთ.

სოფ. ბენინი (ქართლ.). ამ ზაფხულის განშალაობაში სულ სამი დღე არ უშრომა აღმოსავლეთის ქარსა, ამ უქრო დღეებში და ან სულ დასავლეთის ქარი ჰქარის. სიგრილეს ხომ ნულარ ბრძანებთ, ისე ძლიერ ბრძანა, რომ სწორეთ გაზაფხულო გვეგონებთ. ამისთანა შეზავებულმა პერმა ისე მშვენიერ იმომქალა მისავალი მათვის, რომ ძველა ხალხი ამბობს: „პარვა ხანია, ამისთა ა პურისა და ქერის მოსავალს არ მოესწრებოვართ“. აქა-იქა ქერები კიდევ იქნება, თუმცა კვლავ ამ დროს განუღებელი კალოიაც უყოფილა. სიმინდის მოსავლაც მშვენიერად პირი უჩანს. ხეხილს მშვენიერად ასხია. ახლა თუ სიტყვები არ დაუჭირა, ვენახები კი წავიხრდნენ. კარგი მოსავალი ყველასთვის სასიამოვნოა, მაგრამ რა გამოვიდა, თუ-კი ზვეზს ნაღვანს ვერსად გავეკიდეთ? ბენის კაც იბოვნენ სოფელი, რომ ორმოცი და ბელგები სასეც აქეთ მუდგოს პურითა და ქერთა, მაგრამ მყიდველი კი არსად ჩანს. თუ წრეთულაც ვერ გავეყვია ზვეზს ნიღვანს, დავიდლებით.

ა. აბაზა (სენაკის მახრა): კვირას, 3 ივლისს, დ. აბაზის ნორმალურ სკოლის დარბაზში ქართული სკოლის მოყვარეთა მიერ წარმოადგინილი აქნება 1) „ვიის გავეყარა, მუის შევეყარა“, კომედი-ხუმრობა 3 მოქმედებად გ. გენისის. 2) „ჯერ დაიბოცნენ, მერ დაქორწინდნენ“, ვოდევილი 2 მოქმედებად თავ. რ. ერისთავისა. მონაწილეობას იღებენ სულ ცხრა კაცი და ქალი. კარგი იქნება, რომ მიღეთთვის ფასს ამეცნავად არ აეწიათ. დაბასოფლად ზომიერ ფასად უნდა იყიდებოდეს ბილეთები და არა ისე, როგორც ღიღის ქალაქებში არის. რანდენიცი მიღეთის ფასს ნაკლები იქნება სოფლად, იმდენი მეტი ხალხი დაესწრება.

ახალ სენაკი: იენისის 29 ახალ-სენაკში გაძაბათა წარმოდგენა

რუსულ დრამატული ამხანაგობამ მ. გრაგორიევის თაოსნობით, ამ პირველმა წარმოდგენამ რაღაც მიზეზების გამო უგვიყარა ჩიარა. საზოგადოებაც ნაყურად დაფურთხეტი რომ დასწრებოდა საზოგადოება თითქმის ადგულს ვედარ იზოვიდა, რადგანაც წარმოდგენის გამეფს არაფართო ზომა იმეორე სცენის მოსაწყობად. საუბედუროდ, სცენის მოსაწყობიც არაფერი არ აღმოჩნდათ, ისე ხელ-ცარიელნი იყვნენ დროს.

სოფ. ახმეტა (თიანეთის მახრა): 16—17 ივნისს ერთი უმედურება დატარალა სოფელს ახმეტაში: მიხილი კობიაშვილის მამულის მისავლელად, რომელიც მდებარეობს ბუთის ვერის მანძილზედ სოფ. ახმეტადგან, ახლად დაიჭირა კობიაშვილი მოურავად სოფ. ხორხელში მცხოვრებელ ახნორეთ კონსტანტინ იორანიშვილი, თითონ სხვაგან წავიდა და უთბარ მეველეს, რომ დაეტარებინა მოურავი და მამული ევენებინა. მოურავი და მეველე გამგზავნენ ქორეუმი, სადაც წახვას, რომ ვილასიც ხუთი ცხენი სოფდა. ეს ხუთი ცხენი დაიჭირეს, ორი ცხენი მეველეს წაიყვანა და სამიც მოურავად, მოურავი იქით წავიდა, სადაც ბარგი ჰქონოდა, მეველე-კი ტყისაკენ გამგზავდა. აქვე იყვნენ მელორები; როცა ამით აღინახეს, რომ მოურავი კარგი მოზარდაო, ეცნენ მეველეს, დაუფრხეს ცხენები, გადმოადგეს და ცემა დაუწყეს. ამ დროს იორანიშვილი ერთის ვერისს მოზარდებით იყო. როცა შეგმა საშინელი ყვირილი: „კოტე, მიშველეო!“, დაანება ცხენებს თავი და გაქანა ამხანაგის საშველად, მაგრამ შუადგინა ძალიან სცემნო და მე-კი შორს ვარო, შესაშინებლად თოფი გაასროლა. იმ ეს გასროლილი ტყვიამ მოახვედრა ერთს მოახლოვებულს შოი შედეგი იშვილს. მივიდა იორანიშვილიც, დაინახა, რომ უსულიოდ გვლა ერთი მათგანი, და დაუწყო ცემა თვის მეველეს, რად დაუკალიო. როცა შევეტყო, რომ მკვლელი თითონ იყო, წაიშინა თავში, სასოწარკვედილობით იტყუა დაცე და ქვითიბი დაიწყო.

ქუთაისი: 30 მაისს გუბერნი

ის საქალაქო საქმეთა საკრებულომ განიხილა ს. პ. ხოჯიანოვის საჩივარი საქალაქო არჩევანების უკანონობის შესახებ. ეს საჩივარი შეწყნარებული არ იქნა და არჩევანები კანონიერად იქნა ცნობილი. დღეს ახალად ხმოსნებმა ფიცი მიიღეს. ახალი დიდებულნი არიან — 31; კათოლიკენი — 5 და სომეხ-გრიგორიანნი — 2. დეკანოზი მ. ცუკერგი-შვილი და მ. ტერ-დავით იარალიან-ცმა, ვიდრე დაფიცილებდნენ ხმოსანთ, გრანობიერის სიტყვით აღნიშნეს მნიშვნელობა საქალაქო თვით მმართველობისა და ის რთული მოვალეობანი, რომელსაც ავადლებს ქალაქი თავის არჩეულ ხმოსანთ.

შემდეგ დაიწყო ხმოსანთა თავმჯდომარის არჩევანი ამ შემთხვევათათვის, როდესაც ქალაქის მოურავს, ქალაქის დებულებით, ადგილობრულ თავჯდომარეობაში ამ თანამდებობაზედ ერთხმად არჩეულ იქნა ხმოსანი ალ. ივ. პიპინაშვილი. (H. O.)

პროკინიის აპკარგი
(დუშეთი და დუშეთის მახრა)

დუშეთი თუმცა სამაზრო ქალაქად ითვლება, მაგრამ სისუფთაობით, საზოგადოდ კეთილ განწყობილებით და მცხოვრებთა რიყებზედ ბევრს უზარალო დაბასა და სოფელსაც-კი ჩამოარჩება. ესეა, როდესაც ქუთაისის განათება და ქვეში დაყარა სხვაგან უზარალო სოფელშია-კი ახალი საქმე არაა, დუშეთი, ეს ვითომ-და „ქალაქი“ ამასაც თითქმის სრულიად მოკლებულიყო, სულ ოთხი თუ ხუთი ადამიანი მკვლავს დუშეთში და ისიც არა მუდამ. სრულიად უყურადღებოდ არის დატოვებული მოქმედებული ნაწილი ქუთაისის, რომლებსაც გავლა, არამც თუ ღამე, დღეც-კი საშუაია; ისეა დახრამული, ოღონო ჩიორი, კეთი და ტალახით სავსე, რომ იქ გამველ-გამომავლელს ყო

ვლი ნაბეჭად აწონილ-დაწონილი და გაზომილი უნდა ჰქონდეს, თუ უნდა თავი მშვილობიანად დაღუპოს, არც ტალახში ჩაეშვას, არც წიქ-ბული არ იქნა და არჩევანები კანონის ასეთია კურთხეული დუშეთი და მისი ამ ნაირი ყოფა, როგორც სხანს შეჩვეულთა თვალსა და გულსაც აღარ ეჩიოთიბება.

ნახევარი ნაწილი დუშეთის სახლეობის უფრო ნაწარგვეს მიმსვავსება, თითქმის ეს ალაგი მტკრს აკვლია, სახლები მიუწრავ-მიუწრავად, შემდეგ აუშენებია შიგა და შიგ თითო-ორიოდა რიგაინი სახლიო. დღეს თუმცა ასეთს არა სასიამოვნო სურათს წარმოადგენს დუშეთი გარეგნულად, მაგრამ სამაგიეროდ, ის ესეა უყურეთეს მგრამის მოკლის და ამ იმდელი სიტყვებაც. აქ დაბანაკებულთა ადგილობრივი დროერის მეთოთხ ჩა-ზში, რისთვისაც აქვე დუშეთის გვერდზედ უნდა მშენებრი და უზარმაზარი სურათები და რაკი ეს შერო.

მეტი დასრულებულია, უქვევლია, დუშეთი მაშინ ფერს იცვლის და შესაძლოა შედეგ ზენ სამაზრო დაბა-ქალაქებში უკანსწელი ალაგი აღარ ეტყობს, როგორც ესეა, მეტადრე თუ, როგორც ამბობენ, აქ მდგომ უჯარს კიდევ სხვა ჯარიც მიმავტება, რაკ, რასაკვირველია, ვაქრობას ვადაცხოველებს. დუშეთში წინად კარგი ვაქრობა ყოფილა. ამ დროს კავივის გაზაც (სამხედრო სატაროველის განა) მისვლა-მისვლა და საქონლის გადატან-გადმოტანა გაძლიერებული იყო თურმე, რადგან ითვლიდ კეთილ განწყობილებით და მცხოვრებთა რიყებზედ ბევრს უზარალო დაბასა და სოფელსაც-კი ჩამოარჩება. ესეა, როდესაც ქუთაისის განათება და ქვეში დაყარა სხვაგან უზარალო სოფელშია-კი ახალი საქმე არაა, დუშეთი, ეს ვითომ-და „ქალაქი“ ამასაც თითქმის სრულიად მოკლებულიყო, სულ ოთხი თუ ხუთი ადამიანი მკვლავს დუშეთში და ისიც არა მუდამ. სრულიად უყურადღებოდ არის დატოვებული მოქმედებული ნაწილი ქუთაისის, რომლებსაც გავლა, არამც თუ ღამე, დღეც-კი საშუაია; ისეა დახრამული, ოღონო ჩიორი, კეთი და ტალახით სავსე, რომ იქ გამველ-გამომავლელს ყო

აფხაზები ბანა ბესსაი არიან?

ბ. ესომ თავისებურის გამოკვლევით ცდილობს რომ Besses წოდება შეათვისოს ძალიან აფხაზთ სახელსა, მოაქვს საბუთად „Записки Касательно Российской ит.“ აგრეთვე Addition ბროსესი, გ. 295. ბაქოძე Пастьер 1888 წლისა, № 14, Сѣверный архивъ, 1826 წლისა), გვიტყობს, რომ თავს აფხაზები არიან და მათ წყალობით იმერლებსაც და ქართველებსაც იგივე წოდებას ჰმირსებიათ, რომ თამარ მეფის პაპს ღმირტი მეფის ობეზის მეფედ ასახილებენ! ამნაირის მიერ-მოკერბით უნდა ითვსა ო, ასო გამოაკლოს და ბევრ დატაროს ბესსების საძირკვლად, რომ ქართველებს შეასაკუთროს ბესსების მოღვაწეობა პალესტინაში და ჰასენელ მეს-კლარჯთა მოღვაწეობა, თუ რომ ყოფილა როდისმე პალესტინაში, სრულიად უარ-პყოს; როგორც თუ მეს-კლარჯნი ქართველ ტომობდმას არ ეკუთნოდნენ და უღარესნი იყვნენ უფრო აფხაზთა. „ივერი“ 17 ივნ.

2127. ამბიის განხილვამდის პატივცემულს ბ. ესოს ჯეო კარვად უყოფდებთ უნდა მიეცეთ ბ. ეს. კელის წერილიც; ომოდელი ამბობს: „1899 წ. კვიცი სასულიერო აკადემია დასარსდა ერთნაზ რუსის სტუდენტან (И. Олторжевский), რომელმაც დის სერატია დასწერა ამ სახელ-წოდებით (პალესტინის ბერობა მე-17 საუკუნეში), ეს თხზულება ძალიან მოიწონეს... მაქცია ურადღებ პალესტინის მართლ-მადიდებელ საზოგადოებამ ლ მიმართა თხზულების“ ავტორს, თქვენი თხზულება დაუთმე ჩვენს საზოგადოებას პალესტინის **Сборник**-ში დასებულად. სტუდენტი თანახმა გახდა და შეუთვალა უფრო ვრცელ მემკვიდრეებს ჩემს თხზულებასა, მე V საუკუნის მაგივრად სხვად იმ IV—VIII საუკუნის თხზულებას ერთი წლის განმავლობაში წაიბოუდღებ საზოგადოებასა... დასავლელს ერთი საყურადღებო შენიშვნაც არის: საუკეთესო წყაროებში და სიბუთებში სიტყვა „ივერი“

ძალიან იშვიათად შეხვდება კაცს, ამის გამო უმეტეს მკვლევარი იმ აზრს დასაკენის, რომ ვითომ ქართველებს პალესტინაში ძალიან მკერე დიგლი მითქვიათ; მაგრამ მეორეს მხრით, ბაქოძის ყოველს ძველს წყაროებში ძლიერ ბევრს დაბარაკობენ ვიდრე Besses-ებ ზედა, ამ ხალხს პალესტინაში ყველაზე დიდი ფართო ადგილი უკუთრათ და ყველაფრზედ მეტი კვლევა დაუწევიათ პალესტინის კულტურაში. „ივერი“ 1 მთის. № 91. ახლა ესთქათ ჩვენის ძველ დროის წყაროებში არა ენახებო იქნებოდა? უქვევლად ამ ლათინურად უნდა ყოფილიყო და ან ბერძნულად: ლათინებს ქ. წ. პოპეს დროსაც მოსწავლელი ჰქონდათ და კარვად იყონდნენ ივერია, აფხაზეთი და ბასენის მხარეცა, ბერძნებმა ხომ უფრო უქვევლად იყონდნენ, ისინი და არც სხვა ცერობიანი აფხაზეთის მაგიერ ბესებს არ დასწრდნენ არაოდეს; ბესები ბავად ცხადად ბასენელებს სახელწოდებას წარმოგივდნენ და სხვა-სხვა არა: უნდა მსოქვა თუ რა სხუ-

თითაო? იმ საბუთით, რომ საშესებოთ კარვა ხანს საკუთრად რომედების მფარველობას ქვეშ იყო; პირველად წინდარი მოცულობისაგან გაჭირსტანდნენ. მაშინ საშესებოთა კანალები ამდის ვრცელდებოდა. ლონგინოზის ასისთავი, რომემაც უგვირია ლხენ-გვარის ჯვარცხელს უფლას ისოსი ვერცხვად და გარდმოსილდა სისოსი და წაალი, კარდატეილი იყო; ესეც იყო ქოსტეს სავლავის მკველთ მოთავე. რა ქოსტე მკვლავით ილდ-ღგომილი ნახა მან, ურების ქართან არ მიიღო თავისთან მყოფ ორ ამხანავთან ერთად. ესენი ვაჭრისტიანდნენ და თავიანთ ქვეყანას მოვიდნენ ქვედადგნენ ქოსტეს წ. სარწმუნოებას: ეს დაამზდა პოლატე კეისარსა ურების შევიზიხებით, რომ თქვენს სასაზურს თავი დაანება და ვაჭრისტიანდლო. მოვიდა გამოძიებელი და რა მტკიცე ნახა ქოსტიანობაზედ თავის ამხანავებთან ერთად იწმინდა თავების მოკვეთილა. ლონგინოზის თავი ურების ვარდატეი კერსა დუშეთში და მათ სანახელაში

დადგენ, შემდგომ საწაულთ აღმონდა და ბომა ღდა-კაცს თვანლები აუხილა), ამ ლონგინოზის მიღებული ქოსტეს სისოსის ნაწილი დღესაც ინახება იტალიის მანდუეს ქალაქ წმ. ანდრია მოცულობის ეკლესიაში, ქურქულზედ ამ წაწერილია: „მე ლონგინოზ ოლსმე ასისთავი ყოფილმან ქოსტეს წმ. სხელის მკვლავდგნენ: ეს მისი გვერდისაგან გამოდინებული სისოსი ავჭირებ ამ ქურქულში და შევინახე იქამდის, ვიდრე ღმერთი გამოეწილებს თვის ქეშპარტ მახარსაო.“

1) წინდენების ცხოვრებაში.
2) მე XIII საუკუნეებში მიხილ სირიის პატრიარხი სწერს, რომ დასუბიის ასისთავან ვაღნა ქოსტეს ყვართი თაივანი ვაჭრის და ქალაქში და მინის ზღვებში დღესაც ინახება ეკლესიაში. უფრო მკვეთელ ურებს ქოსტეს ვაჭრის მიტანით მიწაწილია უნდა ჰქონდათ ლონგინოზ ასისთავანი.

რები ჩარიცხულ იქნებიან პირად საპატიო მოქალაქეებად.

სახალხო განათლების სამინისტროს და მისი იმპერატორების უფიცილდებულების იმპერატორის შრომის უწყების ამჟამად სჯავთ იმ საგნის შესახებ, რომ მასწავლებელ ქალების და კაცების ქალიშვილები უსასყიდლოდ იქნენ მიღებულნი ამა უწყებათა სასწავლებლებში, ისე, როგორც იმათი ვიციშვილებს იყენებენ ესა სხვიდლოდ გიმნაზიებში.

რუსეთში ამჟამად 10 უნივერსიტეტი, რომელნიც მოსწავლეთა რაოდენობათა ასე განსხვავდებიან ერთმანეთისაგან: სანკოვის უნივერსიტეტი—3,888 სტუდენტი, კიევის—2,244, პეტერბურგისში—2,225, ჰელსინგფორსისში—1375, იურიდიული(დრეკტი)—1650, ვარშავისში—1335, ხარკოვისში 1200, კაზანისში 825, ოდესისში 555 ტროისკისში 405; ამ რიგად საერთო სტუდენტთა რიცხვი—16,202-ია, მაშინ, როდესაც ოთხი სასულიერო აკადემიაში (კრემლის, მოსკოვის, ყაზანის და პეტერბურგის) მოსწავლეთა საერთო რიცხვი 800-მდე ძლივს უწყეს.

უცხოეთი

ანსტრი-უნგარი. ავსტრი-უნგრეთში დიდი ლაპარაკია გამოიწვეული იმის შესახებ, რა ენაზე უნდა ჰქონდეს წარწერა ქუჩების აღმნიშვნელ რკინის ფიკრებს. აქამდე ჩებეთი თხოულობდნენ, რომ ქუჩის სახელი, მარტო გერმანულად-ი არა, ჩებურადც იყოს აღნიშნული. ესე-ღა ვალიცა მოაკმავეთ თხოულობენ რუსეთში, ქალაქ სტრისა რუსი-ნებს თხოვნი მთრუმეფიით აღვილობრივ მთავრობისათვის, რომ ქუჩის სახელის აღმნიშვნელ რკინის ფიკრებს წარწერა მარტო პოლონურად-ი არა, რუსულადც უნდა ჰქონდეს.

იტალია. ვაგეტები ამბობენ, რომ პოლიციის უკმა შეტყობილი აქვს ხანდის მკვლელობის ვინაობა. იგი საიდუმლოდ ინახავს ამ ამბავს, რადგან ემზინიან მკვლელობა ეს საქმე არ დასაბარათოს და თავი არ გაიძვირინოს როგორმეო. პოლიციის უკვე დაუპატონრება ამ მკვლელობის ერთი თანამომხილეთაგანი ლევიორის ახლოს, ვალიფორნიაში.

მაროკო. როგორც ცნობილი აფრიკის გამოკვლეველი გერმარდ რაფი იუწყება, აბდულ-აზისი, ახალი სულტანი მაროკოსი, თითქმის სრულიად ჰაბუჯია, ასე რომ ძველად თუ შეიძლოს ვერცენის მმართველი ამ დრომდე-ი, კიდრე დიდი ვეზირი მაროკოსი სიდ ელ-ჰაჯი-გარბილი ცოცხალი, სულტანს არა უქირსარა; ეს ვეზირი ესლა 50 წლისა. ამ ოცის წლის წინად აწინდელი დიდი ვეზირი მექაში იყო თურმე სალოცავად, სტამბოლში შეიარა და აქ წარუდგა ოსმალეთის სულტანს. წაესლის დრო სულთანმა უფე მექაში ერთი საკირველის მშენებრების ყმაყვილი ქალი, რომელიც ოთხი ახას თუ-

ნად მიიტაცა ჰლირდა. სიდ-ელ-ჰაჯიმ ჩამოსვლა ვერ მოასწრო მაროკოში, რომ ქვეყანამ უკვე ამ ქალის სილამაზის შესახებ დაიწყო ლაპარაკი. ამის მიმოქუცა, რომ ტურფა ბაროანი განსვენებულ სულთანის პარამანაში იქნა დამარტული. აქ ტურფა რეკის მიეცა შვილი აბდულ-აზისი. მაშასადამე, აბდულ-აზისი მონის შვილია და ეს ძალიან გულყრევებს შვიდობიანობის ჩამოგდებას, მით უმეტეს, რომ სულტანის კანონიერ მშველი შვილი მულედი-მამადელი სიამყვე მიიღის ერისა და დიდადც უყვარს ხალხს. ათის წლის განმავლობაში იგი ჯარსა ჰწინამძღვრობდა და ესლა-ი იძულებულ იქნა სალდო გადკარგულიყო. ამ გვარად აბდულ-აზისის გამარჯვების იმედი ისევ ღიღის ვეზირის სიბრძნე და მოხერხებულება და მისი დედა, რომელიც ფრიად ქვიანი დედაკაცია. დიდი ვეზირი სხვავე ხერხიანად მოიქცა, აბდულ-აზისი ცოლად შერთო ერთის ფრიად გველენიანის შვილის ქალიშვილი და ამით ბევრი მოხმრე გაუჩინა.

შემოწიარშუბანი

ნება გვიბოძეთ მაღლობა გადავუხადოთ შემდეგ პატრეცებულ პირთ, რომელთაც შემოსწირეს სოფ. ბახის სახალხო სამეცხელოს.

ნოლოლო ბეს, ძე ოლოღბრიძემ 25 მ., ბახის სკოლის მოწოდებმა 3 მ., დავით აღ, ძე მახარაძემ 5 მ., პავლე ბ, ძე ქვიშვილმა 1 მ., 50 კ., ტარიელ ნ, მიქაბერიძემ 1 მ., ბესარიონ საყანდლიძემ 1 მ., ნესტორ ბეგუაშვილმა 1 მ., ხაზა კ. ანაშუკელმა 1 მ., პლატონ კოსტ, ძე გუნტაძემ 1 მ., ვანო მ. ბარათაშვილმა 1 მ., სასონი 3 მამალაძემ 1 მ., კოლა ქეთათლაძემ 1 მ., ლუკა თორღამ 1 მ., თაყა გველიანი 1 მ., ნიკოლოზ ბარათაშვილმა 1 მ., იასონ ი. ვაჩიშვილმა 1 მ., სვიმონ ბ. გველიანი 1 მ., ბესარიონ ყველვჯრიძემ 1 მ., გიორგი კალანაძემ 1 მ., ნიკოა თომბურბა 1 მ., ლონ ტ. გაყელმა 3 მ., ილია ნაკაშიძემ 1 მ., დიმიტრი ხუნდუძემ 1 მ., ზემა ილია ბეჭუაძის ნაწერების I, II, III, ტომები.

დავით მახარაძემ 12 ცალი სხვა და სხვა წიგნებისა; მიხეილ ბერიძემ 14 სხვა და სხვა წიგნები; თეოდოლე ხუსკიაძემ 21 ცალი წიგნებისა; დიმიტრი ი. ხუნდაძემ 6 ცალი; სევასტო მ. ვაჩიშვილმა 5 ცალი წიგნებისა; ამჟამად ბახის სასოფლო სამეცხელოში იმყოფება 233 მანათი და 70 კაბუკი, რომელიც აინება ბახისსავე გამსხვებულ-შეზანხველ ამზანაობაში და 412 ცალი სხვა და სხვა ქართულ-რუსული წიგნები.

ვაგენი ბახის სამეცხელოსა. 26 ივნისი, 1894 წ.

პეტერბურგის ბირჟა, 1 ივლისი

საბაზო	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
ზუთ-მანათიანი ოქრო	748 1/2	748 1/2	—
ტროისკის ეკონიები	148 1/2	149 1/4	—
მანეთიანი ვერცხლის ფული	—	—	—
5% პირველის შინაგანის სესხის მომაველი ბილეტი	—	—	242
— მეორისა	—	—	226
4% მესამე სესხისა	—	—	—
საწესწიფეთა თავდაზნაურობის ბანკის პრემია	190 1/2	—	—
გირაწმობის ფურცლების ტოლოსის ბანკისა:	—	—	—
5%	—	—	102
6%	—	—	100 1/2
ქეთიანის ბანკის 6%	—	—	102
5%	—	—	101
6% ობლიგაც. ტრედილისის ქალაქის საკრედიტო საზოგადოებისა	—	—	99 1/2

განვარლებანი

ბირველი კერძო სამკურნალო ექიმის ნავასარდანიას (კეპაში, კარანციუს ძეგლის პირდაპირ) ავადმყოფი იღებენ ექიმნი ყოველდღე, კვირა დღეებს გარდა.

დღიობითი:
ბ. ა. ნავასარდანი, 11—12 საათამათ, ვისაც სჭირს სნეულეზანი; სახი რურგია ვენერული და სიფილისი.

ვ. მ. ნაქოანა, 9—10 საათ. სნეულეზანი; თაღისა და ნერვების—ტანში ტკივილებისა.

დ. გ. რუგაგაძე, 10—11 საათ. სნეულეზანი; შინაგანი, ბავშვებისა და დედათა სქესისა.

ი. პ. შროტაგაძე, 11 1/2—12 1/2 საათ. სნეულეზანი; ყურ-სა, ყელის, ცხვირის და გულ-მკერდისა.

ექამა ქალა ბ. შ. ტურბოგანი, 12 1/2—1 საათ. სნეულეზანი. დედათა სქესისა.

ა. შ. ვანაგაძე, 1—1 1/2 საათ. სნეულეზანი; შინაგანი და ბავშვებისა.

სადამოაბითი:
ბ. გურგია, 6—7 საათ. სნეულეზანი; ვენერული და შინაგანი.

ბ. ა. ნავასარდანი, 7—7 1/2 საათისა.

ვ. ი. ფრანკოუსა, 7—7 1/2 საათ. სნეულეზანი; ყურისა, ყელისა, ცხვირისა, ორშაბათობით, ოთხშაბათობით და პარასკეობით.

რჩევა-დარბების და რეცეპტის დაწერისათვის შერს; ფსიკონილომის და ოპრატივისათვის—მორტიებით. სამკურნალოს საწოდება უკვე ავადმყოფთათვის.

დირექტორი სამკურნალოსა დოქტორი შედარდანიას ნავასარდანი.

„სიჭაბუკის ცაღე“

ფრიად კარგი და გამოსაყენებელი წიგნი იმთავითვე ვინც დასწავლულია და დაავადებულთა ომანიზა და თავაშუქების ცნაურობით.

თსხ. დ-რის ლორანდისა.

რუსულად გამოცემულია დ-რ ოტო ასპერის კომპეტენსი.

ფასი ერთი მანათია.

ამ სასარგებლო წიგნში ჰეკრა სწავლება დასწავლული შემოსწავლულ მანის შედეგის ასაკიდან და დასწავლულთა განისა და ღონის დონეზე დასწავლულად.

წიგნი ხუბა-დარულია მოსკოვის საცენსურო კომიტეტის მიერ.

საწყობი იმყოფება ოტტო ასპერ-გერტან ლეინგეს ოტო ასპერ-გერტან (საქმისა). უკან-მკურნალების გავზავნის ფასს იხილან.

ПЕРСИДСКАЯ СИРЕНЬ НАСТОЯЩЕ ДУХИ САМАГО ВЫСОКАГО СОРТА

БРОКЕРЫНГ

„ივერია“

ამ 1894 წელს გამოდის ყოველ-ღღე, გარდა იმ დღეების, რომელნიც ზედ მოსდევს კვირა-უქმებს. ფასი გასეთისა:

12 თეთი	10 მ.—კ.	6 თეთი	6 მ.—კ.
11 „	9 „ 50,,	5 „	5 „ 50,,
10 „	8 „ 75,,	4 „	4 „ 75,,
9 „	8 „ —,,	3 „	3 „ 50,,
8 „	7 „ 25,,	2 „	2 „ 75,,
7 „	6 „ 50,,	1 „	1 „ 50,,

საზღვარ-გარეთ დაბარებული ეტირება 17 მან. მთელის წლით. სოფლის მასწავლებელი „ივერია“ მთელის წლით დათმობათ 8 მან. ტრედილისი კარგ მცხოვრებთა უხად დაბარის გასეთის შემდეგ ადრესით: **Тифлисск. № редакция „ИВЕРИЯ“.**

თუ ტრედილისი დაბარებული ვაჭეთი ტრედილის გარეშე ადრესზედ შესცვლა ვინმემ, უნდა წარმოადგინოს რედაქციაში ერთი მანათი; სხვა ყოველის ადრესის შესცვლა—ორი მანათი.

თუ თვის განმავლობაში დაიბარა ვინმემ ვაჭეთი არა მთელის წლით, მას მხოლოდ შემდეგის თვის პირველ დღედან გავგზავნი-ა. განცხადება მიიღება ვაჭეთის რედაქციაში.

ფასი განსხადების დასაგვამად

ა) მეთოხ გუგუზაძე თითო ჟურ სტრამქისა—8 კამ., პირველზე—16 კამ. ბ) სრულად უგანსწავლა გუგუზა—30 მანათი, სოფო პირველი გუგუზა—60 მანათი. რჩევა-დარბებისა გამოანჯარაშუბა ამის გვალაშუ, რამდენს ადგილსაც დაიჭერს 25 სოფო გასეთის ტუქსეტისა.

ხელ-ნაწერები, წერილები და კორესპონდენციები რედაქციის სახელობაზედ უნდა გამოიტანოს. ხელ-ნაწერები, ან საგაზეთო წერილები, თუ საჭიროება მითხოვს, ან შეიძლება, ან შესწორებულ იქნება. ხელ-ნაწერის, რომელიც დატეხილი არ იქნება, თუ ერთის თვის განმავლობაში პატრონმა არ მოითხოვს, მერე რედაქციის ველობისთვის.

ანა-გვარს მიწერ-მომწერას დაუბეჭდედ ხელ-ნაწერებისა და წერილების მესახებ რედაქცია არა შეტრულდა.

პირისპირ მოსალაპარაკებულად რედაქცია თავისუფალი იქნება ყოველ-ღღე, კვირა-უქმებს გარდა, ან საათიდან პირველ ათა დღე და საღამომობით 6-დან 7-საათამდე.

რედაქცია იმყოფება: ნიკოლოზის ქუჩაზე, 21.

ლექსები

თავ. ვახტანგ თარბელიანისი

სრული გამოცემა მის ასულის მარამ ორბელიანისა, ავტორის პორტრეტით, სასარგებლოდ ქართველი ქალების მომავლის სკოლისა და წერაკითხის საზოგადოებისა. ფსი სქელ ქალღმრთელ მანეთი, ვინც ათობით იყიდის—ოთხი მანათი, მოთხოლო ქალიშვილ ფასი სამი მანათი, ათობით მკრეველი მიიღებს ათ შაურად წელს. ისყიდება თბილისში წერაკითხის საზოგადოების მალაში. (10—1420—4)

„ნაშის პაპრიკაში“

„ნაშის პაპრიკაში“
„ნაშის პაპრიკაში“
„ნაშის პაპრიკაში“

საქცესიო და სსხითო დაბორტორისი.
„პაპრიკა 5093“ გასაკეთებელს იარაღს მრავალი კარგი ღირსება. აქვს და დაზარებულთა კ. ჩიკავოს გამოუფერისათვის.
საწყობები: **С.-ПЕТЕРБУРГЪ**, площадь Александринскаго театра, 9.

Москва, Никольская, д. Шереметьева.
Варшава, Новый Светъ, 37, და საუკეთესო რუსეთის მაღაზიებში (50—50)

ასლად მოეჩინილი მამინა „სლავა“ (დიდებან), რომელიც უბრალ საწვავ ნაუთით მოკვეთ მომრზანაძი.

სურბინევი

წყადის ამოსუყვანად, ჩარნს გაცილებით სჯობა და 2-დან 200-მდე ცხენის ძალა ბეჭს.
В. В. Жуковский С.-Петербургъ
10, рога, 16.